

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ

Члан 1.

У Закону о јавном тужилаштву („Службени гласник РС”, бр. 10/23 и 9/26), у члану 18. ст. 1. и 4. реч: „органу” замењује се речју: „комисији”.

Став 7. мења се и гласи:

„Комисија из члана 22. овог закона дужна је да донесе образложену одлуку о приговору у року од осам дана од дана пријема приговора, на седници која је затворена за јавност. Ако комисија не донесе одлуку о приговору у року, сматра се да је обавезно упутство за поступање у поједином предмету стављено ван снаге, што се евидентира у списима предмета.”.

У ставу 8. реч: „Орган” замењује се речју: „Комисија”.

У ставу 9. реч: „орган” замењује се речју: „комисија”.

Члан 2.

У члану 19. став 1. реч: „органа” замењује се речју: „комисије”.

Члан 3.

У члану 20. ст. 2. и 5. реч: „органу” замењује се речју: „комисији”.

Став 7. мења се и гласи:

„Комисија из члана 22. овог закона дужна је да донесе образложену одлуку о приговору у року од осам дана од дана пријема приговора. Ако комисија не донесе одлуку о приговору у року, сматра се да је решење о деволуцији стављено ван снаге, што се евидентира у списима предмета.”.

У ставу 8. реч: „Орган” замењује се речју: „Комисија”.

У ставу 9. реч: „орган” замењује се речју: „комисија”.

Члан 4.

У члану 21. ст. 3. и 6. реч: „органу” замењује се речју: „комисији”.

Став 8. мења се и гласи:

„Комисија из члана 22. овог закона дужна је да донесе образложену одлуку о приговору у року од осам дана од дана пријема приговора. Ако комисија не донесе одлуку о приговору у року, сматра се да је решење о супституцији стављено ван снаге, што се евидентира у списима предмета.”.

У ставу 9. реч: „Орган” замењује се речју: „Комисија”.

У ставу 10. реч: „орган” замењује се речју: „комисија”.

Члан 5.

Назив члана и члан 22. мењају се и гласе:

„Комисија за одлучивање о приговору против обавезног упутства за рад и поступање у поједином предмету, приговору против решења о супституцији и приговору против решења о деволуцији

Члан 22.

О приговору против обавезног упутства за рад и поступање у поједином предмету, приговору против решења о супституцији и приговору против решења о деволуцији одлучује комисија Високог савета тужилаштва коју чини пет чланова и заменика чланова из реда јавних тужилаца, од којих су два члана и заменика члана из реда јавних тужилаца вишег јавног тужилаштва, два члана и заменика члана из реда јавних тужилаца апелационог јавног тужилаштва и један члан и заменик члана из реда јавних тужилаца Врховног јавног тужилаштва.

Чланове и заменике чланова комисије из става 1. овог члана бира Високи савет тужилаштва на период од пет година, без права на поновни избор.

Чланови и заменици чланова комисије се бирају на основу јавног позива, у складу са унапред утврђеним и јавно објављеним критеријумима који се односе на стручност, искуство и професионални интегритет.

За члана и заменика члана комисије може бити изабран јавни тужилац који има најмање шест година искуства у вршењу јавнотужилачке функције, који у последњих пет година није правноснажно дисциплински кажњаван и против кога се не води дисциплински поступак.

Члан комисије не може бити члан Високог савета тужилаштва или главни јавни тужилац.

У одлучивању не може учествовати члан или заменик члана комисије који се налази у непосредном хијерархијском односу са доносиоцем акта који је предмет приговора.

Комисија у поступку одлучивања о приговору испитује да ли је обавезно упутство, решење о деволуцији или решење о супституцији основано и донето у складу са законом.

Начин рада и одлучивања у комисији уређује се актом Високог савета тужилаштва.

О приговору против обавезног упутства за рад и поступање у поједином предмету, приговору против решења о супституцији и приговору против решења о деволуцији које је донео Врховни јавни тужилац одлучује колегијум Врховног јавног тужилаштва на посебној седници затвореној за јавност.”.

Члан 6.

У члану 31. тачка 4) мења се и гласи:

„4) остварује контакт и размењује информације и документе са тужилаштвима других држава, међународним правосудним организацијама и другим надлежним међународним телима и остварује непосредну сарадњу са надлежним органима других држава, у складу са законом и потврђеним међународним уговором;”.

После тачке 4) додаје се тачка 4а) која гласи:

„4а) закључује протоколе о сарадњи са тужилаштвима других држава и међународним правосудним организацијама, у складу са потврђеним међународним уговором о чему претходно обавештава министарство надлежно за правосуђе;”.

Члан 7.

У члану 39. ст. 3. и 5. речи: „непосредно вишем главном јавном тужиоцу” замењују се речима: „Високом савету тужилаштва”.

Став 7. мења се и гласи:

„Високи савет тужилаштва дужан је да донесе одлуку о приговору у року од 30 дана од дана достављања приговора. Ако Високи савет тужилаштва не одлучи о приговору у прописаном року, сматра се да је приговор усвојен.”.

Члан 8.

У члану 41. ст. 1. и 2. мењају се и гласе:

„Ако Врховном јавном тужиоцу или главном јавном тужиоцу престане јавнотужилачка функција Врховног јавног тужиоца или главног јавног тужиоца, Високи савет тужилаштва поставља вршиоца функције Врховног јавног тужиоца или главног јавног тужиоца док Врховни јавни тужилац или главни јавни тужилац не ступи на јавнотужилачку функцију, а најдуже на једну годину. Исто лице не може бити поново постављено за вршиоца функције Врховног јавног тужиоца, односно главног јавног тужиоца у истом јавном тужилаштву.

Ако Високи савет тужилаштва не донесе одлуку о постављењу вршиоца функције Врховног јавног тужиоца или главног јавног тужиоца у року од 30 дана од дана престанка јавнотужилачке функције из става 1. овог члана, већином гласова прописаном Законом о Високом савету тужилаштва, по протеклу тог рока Високи савет тужилаштва доноси одлуку о постављењу вршиоца функције Врховног јавног тужиоца или главног јавног тужиоца, ако је за њу гласало најмање шест чланова Високог савета тужилаштва, од којих је најмање три члана из реда јавних тужилаца и три члана из реда истакнутих правника, при чему у одлучивању не учествују чланови по положају.”.

Члан 9.

У члану 62. став 1. реч: „може” замењује се речима: „не може”.

Члан 10.

Члан 69. мења се и гласи:

„Члан 69.

Јавни тужилац може, уз своју писмену сагласност, бити привремено упућен у друго јавно тужилаштво истог или непосредно нижег степена најдуже на три године, без могућности поновног упућивања у исто јавно тужилаштво. Високи савет тужилаштва једном годишње посебно преиспитује постојање разлога за привремено упућивање и доноси образложену одлуку о наставку или престанку привременог упућивања.

Изузетно од става 1. овог члана јавни тужилац вишег или апелационог јавног тужилаштва може, уз своју писмену сагласност, ако испуњава законом прописане услове за избор у јавно тужилаштво у које се привремено упућује, бити привремено упућен у јавно тужилаштво посебне надлежности најдуже на три године, без могућности поновног упућивања у исто јавно тужилаштво.

Привремено упућивање врши се изузетно због потребе ефикасног поступања јавног тужилаштва, ако се то не може обезбедити другим организационим мерама.

Високи савет тужилаштва расписује јавни позив за привремено упућивање на основу образложеног предлога главног јавног тужиоца јавног тужилаштва у коме се појавила потреба за упућивањем.

Решење о упућивању доноси Високи савет тужилаштва, уз претходно прибављено мишљење главног јавног тужиоца јавног тужилаштва у које се упућивање врши и главног јавног тужиоца јавног тужилаштва из којег се упућивање врши. Решење о упућивању мора бити образложено.

Решење из става 5. овог члана Високи савет тужилаштва доноси већином гласова прописаном Законом о Високом савету тужилаштва.

Ако Високи савет тужилаштва на седници на којој се одлучује о доношењу решења из става 5. овог члана не донесе одлуку већином гласова прописаном у ставу 6. овог члана, гласање се још једном понавља на истој седници. У поновљеном гласању одлука о упућивању је донета ако је за њу гласало најмање шест чланова Високог савета тужилаштва, од којих је најмање три члана из реда јавних тужилаца и три члана из реда истакнутих правника, при чему у гласању не учествују чланови по положају.”.

Члан 11.

Члан 128. мења се и гласи:

„Члан 128.

Колегијум јавног тужилаштва:

1) даје мишљење Високом савету тужилаштва о кандидату за главног јавног тужиоца и јавног тужиоца у свом или непосредно нижем јавном тужилаштву;

2) даје мишљење о предлогу извештаја о раду јавног тужилаштва за претходну годину;

3) даје мишљење о предлогу плана и програма рада јавног тужилаштва за наредну годину;

4) разматра извештај о извршеном надзору над радом јавног тужилаштва;

5) разматра питања од значаја за стручно усавршавање и организацију јавног тужилаштва;

6) врши и друге послове у складу са актом о управи у јавном тужилаштву.”.

Члан 12.

До избора чланова и заменика комисије из члана 5. овог закона, о приговору против обавезног упутства за рад и поступање у поједином предмету, приговору против решења о супституцији и приговору против решења о деволуцији одлучују органи надлежни у складу са одредбама Закона о јавном тужилаштву („Службени гласник РС”, бр. 10/23 и 9/26).

Високи савет тужилаштва ће у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона донети акт о критеријумима за избор чланова и заменика чланова комисије из става 1. овог члана, који се односе на стручност, искуство и професионални интегритет.

Високи савет тужилаштва ће у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона расписати јавни позив за избор чланова и заменика чланова комисије из става 1. овог члана.

Високи савет тужилаштва ће у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона донети акт којим се ближе уређује начин рада и одлучивања комисије из става 1. овог члана.

Члан 13.

Вршилац функције главног јавног тужиоца постављен у складу са Законом о јавном тужилаштву („Службени гласник РС”, број 10/23) и Законом о јавном тужилаштву („Службени гласник РС”, бр. 10/23 и 9/26) наставља да врши

функцију главног јавног тужиоца док главни јавни тужилац не ступи на јавнотужилачку функцију, а најдуже три године од дана постављења за вршиоца функције главног јавног тужиоца.

Јавни тужиоци привремено упућени у друго јавно тужилаштво пре ступања на снагу овог закона настављају да врше јавнотужилачку функцију у јавном тужилаштву у које су упућени до истека периода на који су упућени, с тим што Високи савет тужилаштва једном годишње посебно преиспитује постојање разлога за њихово привремено упућивање и доноси образложену одлуку о наставку или престанку привременог упућивања.

Члан 14.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење Закона о изменама и допунама Закона о јавном тужилаштву садржан је у члану 155. став 4. Устава Републике Србије („Службени гласник РС”, бр. 98/06 и 16/22), који прописује да се оснивање, организација и надлежност јавног тужилаштва уређују законом, члану 155. став 8. Устава који прописује да се хијерархијска овлашћења у руковођењу јавним тужилаштвом и правна средства против њих ближе уређују законом и члану 157. став 5. Устава који одређује да нижи јавни тужилац или јавни тужилац који сматра да је обавезно упутство незаконито или неосновано има право на приговор, у складу са законом.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Народна скупштина усвојила је у јануару месецу 2026. године Закон о измени Закона о судијама, Закон о изменама и допунама Закона јавном тужилаштву, Закон о изменама и допунама Закона о организацији и надлежности државних органа за борбу против високотехнолошког криминала, Закон о изменама Закона о Високом савету тужилаштва и Закон о изменама и допунама Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава, које је предложио народни посланик др Угљеша Мрдић.

Након усвајања наведених закона дана 10. фебруара 2026. године, Народна скупштина је затражила хитно мишљење Европске комисије за демократију путем права Савета Европе (Венецијанска комисија), са захтевом да се оцени усклађеност предметних закона са стандардима Савета Европе.

Венецијанска комисија је на пленарном заседању одржаном 12. јуна 2026. године, усвојила Мишљење о предметним законима.

У односу на Закон о јавном тужилаштву кључне препоруке Венецијанске комисије су се односиле на органе надлежне за одлучивање о приговору против обавезног упутства за рад и поступање у поједином предмету, приговору против решења о супституцији и приговору против решења о деволуцији, затим на одредбе о надлежности Врховног јавног тужилаштва у погледу међународне сарадње, одредбе о вршиоцу функције Врховног јавног тужиоца и главног јавног тужиоца, као и на одредбе о привременом упућивању јавних тужилаца.

III. ОБРАЗЛОЖЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Члановима 1. до 4. Предлога закона мењају се чланови 18. до 21. Закона о јавном тужилаштву који уређују приговор против обавезног упутства за рад и поступање у поједином предмету, приговор против решења о супституцији и приговор против решења о деволуцији. Измене наведених чланова предвиђају да ће о приговору против обавезних упутстава, односно о решења о деволуцији и решења о супституцији одлучивати Комисија Високог савета тужилаштва. Комисија је дужна да донесе образложену одлуку о приговору у року од осам дана од дана пријема приговора. Ако комисија не донесе одговарајућу одлуку о приговору у року, сматра се да је обавезно упутство, решење о деволуцији односно решење о супституцији стављено ван снаге, што се евидентира у списима предмета. Имајући у виду природу одлуке, односно да се упутство за рад и поступање у појединачном предмету односи на непосредно поступање

јавног тужилаштва у конкретном предмету, седница на којој се одлучује о том приговору је затворена за јавност.

Чланом 5. Предлога закона мења се постојећи члан 22. Закона о јавном тужилаштву, који предвиђа успостављање посебног механизма контроле законитости и основаности обавезних упутстава за рад и поступање у појединачним предметима, као и решења о супституцији и деволуцији. У том циљу образује се комисија Високог савета тужилаштва која одлучује о приговорима изјављеним против наведених аката. Ради обезбеђивања стручности, непристрасности и уравнотежене заступљености различитих нивоа јавнотужилачке организације, прописан је састав комисије од пет чланова из реда јавних тужилаца виших, апелационих и Врховног јавног тужилаштва. Чланове и њихове заменике бира Високи савет тужилаштва на основу јавног позива и унапред утврђених критеријума који се односе на стручност, искуство и професионални интегритет, чиме се обезбеђује транспарентност поступка избора и поверење у рад комисије. Одредбама су прописани и посебни услови за избор чланова комисије, који подразумевају одговарајуће професионално искуство, одсуство дисциплинских санкција у претходном периоду и непостојање дисциплинског поступка у току. Истовремено, искључена је могућност да чланови Високог савета тужилаштва и главни јавни тужиоци буду чланови комисије, као и учешће у одлучивању лица која се налазе у непосредном хијерархијском односу са доносиоцем акта који је предмет приговора. На тај начин додатно се јачају гаранције независног и непристрасног одлучивања. Комисија у поступку по приговору испитује да ли су обавезно упутство, решење о супституцији или решење о деволуцији засновани на закону и да ли су донети у складу са прописаним овлашћењима и поступком. Ближи начин рада и одлучивања комисије уређује се актом Високог савета тужилаштва. Посебно је уређена ситуација када је акт који је предмет приговора донео Врховни јавни тужилац. У том случају о приговору не одлучује комисија, већ колегијум Врховног јавног тужилаштва на посебној седници затвореној за јавност, чиме се обезбеђује одговарајући институционални механизам контроле и у тим случајевима.

Чланом 6. Предлога закона, мења се члан 31. Закона о јавном тужилаштву. Наиме, изменом овог члана прецизније се уређује надлежност Врховног јавног тужилаштва у области међународне сарадње. Досадашње решење, којим је било прописано да Врховно јавно тужилаштво обавља послове међународне сарадње од значаја за јавно тужилаштво уз сагласност министарства надлежног за правосуђе, замењује се одредбама којима се изричито прописује овлашћење Врховног јавног тужилаштва да остварује контакте и размењује информације и документа са тужилаштвима других држава, међународним правосудним организацијама и другим надлежним међународним телима, као и да непосредно сарађује са надлежним органима других држава, у складу са законом и потврђеним међународним уговорима. Поред тога, уводи се нова надлежност Врховног јавног тужилаштва која се односи на закључивање протокола о сарадњи са тужилаштвима других држава и међународним правосудним организацијама, у складу са потврђеним међународним уговорима, чиме се правни оквир усклађује са постојећом праксом код закључења ове врсте међународних докумената. Истовремено је предвиђена обавеза претходног обавештавања министарства надлежног за правосуђе о закључивању таквих протокола, чиме се обезбеђује институционална координација у области међународне правосудне сарадње.

Чланом 7. Предлога закона мења се члан 39. Закона о јавном тужилаштву. Изменама се унапређује поступак правне заштите јавних тужилаца у вези са одлукама о годишњем распореду послова у јавном тужилаштву и изменама тог распореда. Важећим решењем о приговору против одлуке о годишњем распореду послова одлучује непосредно виши главни јавни тужилац,

док се предложеним изменама надлежност за одлучивање о овим приговорима поверава Високом савету тужилаштва. На тај начин поступак контроле одлука које се односе на распоред послова измешта се из система хијерархијског управљања у јавном тужилаштвоу и поверава Високом савету тужилаштва надлежном за обезбеђивање самосталности јавног тужилаштва и положаја носилаца јавнотужилачке функције.

Чланом 8. Предлога закона мења се члан 41. Закона о јавном тужилаштвоу. Изменама се прецизније уређују услови и поступак постављења вршиоца функције Врховног јавног тужиоца и главног јавног тужиоца у случају престанка њихове јавнотужилачке функције. Предложеним решењем успоставља се јединствен режим за постављење вршиоца функције Врховног јавног тужиоца и вршиоца функције главног јавног тужиоца. Прописује се да Високи савет тужилаштва поставља вршиоца функције до ступања на функцију новоизабраног Врховног јавног тужиоца, односно главног јавног тужиоца, а најдуже на период од једне године. Истовремено се утврђује правило да исто лице не може бити поново постављено за вршиоца функције у истом јавном тужилаштвоу, чиме се ограничава могућност дуготрајног обављања руководеће функције у привременом статусу. Предложеним одредбама утврђује се да, ако Високи савет тужилаштва у року од 30 дана не донесе одлуку већином прописаном законом, по истеку тог рока може донети одлуку ако за њу гласа најмање шест чланова Савета, од којих су најмање три члана из реда јавних тужилаца и три члана из реда истакнутих правника, при чему у одлучивању не учествују чланови Савета по положају. Овакво решење има за циљ превазилажење проблема отежаног доношења одлука уз истовремено очување равнотеже између чланова Савета из различитих категорија.

Чланом 9. Предлога закона мења се члан 62. Закона о јавном тужилаштвоу. Наведеном изменом се изричито прописује да главни јавни тужилац може имати само један мандат и да не може бити поново биран за главног јавног тужиоца у истом јавном тужилаштвоу.

Чланом 10. Предлога закона у потуности се мења члан 69. Закона о јавном тужилаштвоу. Изменама члана 69. прецизније се уређују услови, поступак и трајање привременог упућивања јавних тужилаца у друга јавна тужилаштва, са циљем јачања правне сигурности, транспарентности поступка и очувања начела сталности вршења јавнотужилачке функције. На тај начин се додатно наглашава значај поступка избора као редовног начина попуњавања места у јавним тужилаштвима вишег степена и спречава да привремено упућивање постане замена за законом прописан поступак избора. Предложеним решењем задржава се могућност привременог упућивања у јавно тужилаштво истог или непосредно нижег степена, као и могућност привременог упућивања јавних тужилаца виших и апелационих јавних тужилаштава у јавна тужилаштва посебне надлежности, под условом да испуњавају законом прописане услове за избор у тужилаштво у које се упућују. Истовремено се уводи правило да привремено упућивање може трајати најдуже три године, без могућности поновног упућивања истог јавног тужиоца у исто јавно тужилаштво. Овим решењем спречава се да привремено упућивање фактички прерасте у трајан облик ангажовања изван матичног тужилаштва. Као новина прописује се да је привремено упућивање дозвољено искључиво када постоји потреба за обезбеђивањем ефикасног рада јавног тужилаштва, а када се та потреба не може отклонити другим организационим мерама. На тај начин наглашава се изузетан карактер ове мере и ограничава њена примена на случајеве у којима је заиста неопходна ради несметаног функционисања јавног тужилаштва. Ради јачања транспарентности поступка, предвиђено је да Високи савет тужилаштва расписује јавни позив за привремено упућивање на основу образложеног предлога главног јавног тужиоца јавног тужилаштва у коме је настала потреба за упућивањем. Поред тога, прописује се обавеза прибављања мишљења како

главног јавног тужиоца јавног тужилаштва у које се упућивање врши, тако и главног јавног тужиоца јавног тужилаштва из којег се јавни тужилац упућује, што омогућава потпуније сагледавање потреба оба јавна тужилаштва и последица упућивања на њихов рад. Као додатна гаранција оправданости трајања мере, прописује се обавеза Високог савета тужилаштва да једном годишње преиспита постојање разлога за привремено упућивање и донесе образложену одлуку о наставку или престанку упућивања. На тај начин обезбеђује се континуирана контрола потребе за применом ове мере током читавог периода њеног трајања. Такође, детаљније се уређује поступак одлучивања у Високом савету тужилаштва. Поред општег правила о доношењу одлуке прописаном већином, предвиђа се и посебан механизам поновљеног гласања у случају да потребна већина није обезбеђена. У том случају одлука може бити донета ако за њу гласа најмање шест чланова Високог савета тужилаштва, од којих су најмање три члана из реда јавних тужилаца и три члана из реда истакнутих правника, при чему у гласању не учествују чланови Високог савета тужилаштва по положају. Овим решењем настоји се обезбедити ефикасност одлучивања уз истовремено очување равнотеже између чланова Високог савета тужилаштва. Предложене измене имају за циљ да привремено упућивање остане изузетан инструмент организације рада јавног тужилаштва, који се примењује само када је то неопходно, уз јасно прописане услове, транспарентан поступак и одговарајуће механизме контроле.

Чланом 11 . Предлога закона мења се члан 128. Закона о јавном тужилаштву. Изменама се прецизира надлежност колегијума јавног тужилаштва у циљу јачања његове улоге у разматрању питања од значаја за рад, организацију и планирање активности јавног тужилаштва. Поред постојећих надлежности које се односе на давање мишљења Високом савету тужилаштва о кандидатима за главне јавне тужиоце и јавне тужиоце, разматрање извештаја о извршеном надзору над радом јавног тужилаштва, питања од значаја за стручно усавршавање и организацију рада, као и других послова утврђених актом о управи у јавном тужилаштву, колегијуму се поверавају и додатне саветодавне надлежности. Предложеним решењем прописује се да колегијум даје мишљење о предлогу извештаја о раду јавног тужилаштва за претходну годину, као и о предлогу плана и програма рада јавног тужилаштва за наредну годину.

Чланови 12. и 13. Предлога закона представљају прелазне одредбе од значаја за примену овог закона и обезбеђивање континуитета у раду јавног тужилаштва и Високог савета тужилаштва до потпуне имплементације нових законских решења. Чланом 12. Предлога закона прописује се привремени режим одлучивања о приговорима против обавезних упутстава за рад и поступање у појединачним предметима, као и против решења о супституцији и деволуцији, до избора чланова и заменика чланова новообразоване комисије. На тај начин обезбеђује се несметано остваривање права на приговор и континуитет у поступању по поднетим правним средствима до успостављања новог институционалног механизма предвиђеног овим законом. Истовремено се утврђују рокови у којима је Високи савет тужилаштва дужан да донесе акт о критеријумима за избор чланова и заменика чланова комисије, распише јавни позив за њихов избор и донесе акт којим ће се ближе уредити начин рада и одлучивања комисије. Наведеним решењима обезбеђују се услови за благовремено конституисање и почетак рада комисије, док се чланом 13. Предлога закона уређује положај вршилаца функције главног јавног тужиоца који су постављени пре ступања на снагу овог закона. Они настављају да врше функцију под условима под којима су постављени, односно до ступања на функцију изабраног главног јавног тужиоца, а најдуже у року утврђеном законом који је био на снази у време њиховог постављења. Такође, уређује се положај јавних тужилаца који су пре ступања на снагу овог закона већ привремено

упућени у друга јавна тужилаштва и који настављају да врше јавнотужилачку функцију у тужилаштвима у која су упућени до истека периода на који су упућени, уз обавезу Високог савета тужилаштва да једном годишње преиспитује постојање разлога за њихово привремено упућивање и доноси образложену одлуку о наставку или престанку упућивања. Овим решењем обезбеђује се континуитет у раду јавних тужилаштава.

Члан 14. Предлога закона је завршна одредба која уређује ступање закона на снагу.

IV. ПРОЦЕНА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона није потребно обезбедити средства у буџету Републике Србије.

V. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА ПО ХИТНОМ ПОСТУПКУ

Предлаже се доношење закона по хитном поступку због испуњавања међународних обавеза Републике Србије.

ПРЕГЛЕД ОДРЕДАБА
ЗАКОНА О ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ КОЈЕ СЕ МЕЊАЈУ, ОДНОСНО ДОПУЊУЈУ

Приговор

Члан 18.

Нижи главни јавни тужилац и јавни тужилац који сматра да је обавезно упутство за рад и поступање у поједином предмету незаконито или неосновано може изјавити приговор са образложењем ~~органу~~ КОМИСИЈИ из члана 22. овог закона у року од три дана од дана пријема писменог упутства.

Приговор се подноси преко главног јавног тужиоца који је издао обавезно упутство за рад и поступање у поједином предмету и који је дужан да у року од три дана од дана пријема приговора преиспита обавезно упутство које је издао.

Главни јавни тужилац који је издао обавезно упутство за рад и поступање у поједином предмету може пре достављања приговора да донесе одлуку којом ставља ван снаге своје обавезно упутство за рад и поступање у поједином предмету.

Ако главни јавни тужилац не стави ван снаге своје обавезно упутство за рад и поступање у поједином предмету, дужан је да приговор достави ~~органу~~ КОМИСИЈИ из члана 22. овог закона наредног радног дана после истека рока из става 2. овог члана.

Непоступање главног јавног тужиоца у року из става 4. овог члана сматра се дисциплинским прекршајем.

Главни јавни тужилац и јавни тужилац који је изјавио приговор дужан је да предузме радњу по обавезном упутству за рад и поступање у поједином предмету која не трпи одлагање.

~~Орган из члана 22. овог закона дужан је да донесе образложену одлуку о приговору у року од осам дана од дана пријема приговора. Ако орган не донесе одлуку о приговору у року, сматра се да је обавезно упутство за поступање у поједином предмету стављено ван снаге, што се евидентира у списима предмета.~~

КОМИСИЈА ИЗ ЧЛАНА 22. ОВОГ ЗАКОНА ДУЖНА ЈЕ ДА ДОНЕСЕ ОБРАЗЛОЖЕНУ ОДЛУКУ О ПРИГОВОРУ У РОКУ ОД ОСАМ ДАНА ОД ДАНА ПРИЈЕМА ПРИГОВОРА, НА СЕДНИЦИ КОЈА ЈЕ ЗАТВОРЕНА ЗА ЈАВНОСТ. АКО КОМИСИЈА НЕ ДОНЕСЕ ОДЛУКУ О ПРИГОВОРУ У РОКУ, СМАТРА СЕ ДА ЈЕ ОБАВЕЗНО УПУТСТВО ЗА ПОСТУПАЊЕ У ПОЈЕДИНОМ ПРЕДМЕТУ СТАВЉЕНО ВАН СНАГЕ, ШТО СЕ ЕВИДЕНТИРА У СПИСИМА ПРЕДМЕТА.

~~Орган КОМИСИЈА~~ из члана 22. овог закона може да одбаци приговор против обавезног упутства за рад и поступање у поједином предмету као неблагоприятан, усвоји приговор и укине обавезно упутство за рад и поступање у поједином предмету или одбије приговор као неоснован.

Ако ~~орган~~ КОМИСИЈА из члана 22. овог закона одбије приговор против обавезног упутства, главни јавни тужилац, односно јавни тужилац који је изјавио приговор, дужан је да поступи по обавезном упутству за рад и поступање у конкретном предмету.

Право на увид

Члан 19.

Обавезно упутство за рад и поступање у поједином предмету, приговор против обавезног упутства за рад и поступање у поједином предмету, акт

главног јавног тужиоца о стављању ван снаге обавезног упутства за рад и поступање у поједином предмету и одлука органа КОМИСИЈЕ из члана 22. овог закона о приговору против обавезног упутства за рад и поступање у поједином предмету саставни су део јавнотужилачког списка.

Увид у акте из става 1. овог члана могу извршити учесници у поступку после правноснажног окончања поступка у којем је издато обавезно упутство за рад и поступање у поједином предмету.

Ограничење из става 2. овог члана не односи се на носиоце јавнотужилачке функције.

Деволуција

Члан 20.

Непосредно више јавно тужилаштво може ради ефикаснијег вођења поступка или због другог важног разлога, у конкретном предмету предузети сваку радњу за коју је овлашћено ниже јавно тужилаштво, на основу образложеног решења непосредно вишег главног јавног тужиоца (решење о деволуцији).

Нижи главни јавни тужилац који сматра да је решење непосредно вишег главног јавног тужиоца неосновано може изјавити приговор органу КОМИСИЈИ из члана 22. овог закона у року од три дана од дана пријема решења. До доношења одлуке по приговору ниже јавно тужилаштво не може предузимати радње у предмету.

Приговор се подноси преко главног јавног тужиоца који је донео решење и који је дужан да у року од три дана од дана пријема приговора преиспита своје решење.

Главни јавни тужилац који је донео решење може пре достављања приговора да донесе одлуку којом ставља ван снаге своје решење.

Ако главни јавни тужилац не стави ван снаге своје решење у року из става 3. овог члана, дужан је да приговор достави органу КОМИСИЈИ из члана 22. овог закона наредног радног дана после истека рока из става 3. овог члана.

Непоступање главног јавног тужиоца у року из става 5. овог члана сматра се дисциплинским прекршајем.

~~Орган из члана 22. овог закона дужан је да донесе образложену одлуку о приговору у року од осам дана од дана пријема приговора. Ако орган не донесе одлуку о приговору у року, сматра се да је решење о деволуцији стављено ван снаге, што се евидентира у списима предмета.~~

КОМИСИЈА ИЗ ЧЛАНА 22. ОВОГ ЗАКОНА ДУЖНА ЈЕ ДА ДОНЕСЕ ОБРАЗЛОЖЕНУ ОДЛУКУ О ПРИГОВОРУ У РОКУ ОД ОСАМ ДАНА ОД ДАНА ПРИЈЕМА ПРИГОВОРА. АКО КОМИСИЈА НЕ ДОНЕСЕ ОДЛУКУ О ПРИГОВОРУ У РОКУ, СМАТРА СЕ ДА ЈЕ РЕШЕЊЕ О ДЕВОЛУЦИЈИ СТАВЉЕНО ВАН СНАГЕ, ШТО СЕ ЕВИДЕНТИРА У СПИСИМА ПРЕДМЕТА.

Орган КОМИСИЈА из члана 22. овог закона може да одбаци приговор против решења о деволуцији као неблагоприятан, усвоји приговор и укине решење о деволуцији или одбије приговор као неоснован.

Ако орган КОМИСИЈА из члана 22. овог закона не прихвати приговор против решења о деволуцији, нижи главни јавни тужилац, који је изјавио приговор, дужан је да поступи по решењу о деволуцији.

Супституција

Члан 21.

Непосредно виши главни јавни тужилац може образложеним решењем овластити ниже јавно тужилаштво да поступа у ствари из надлежности другог

нижег јавног тужилаштва, ако је надлежно јавно тужилаштво спречено из правних или стварних разлога да поступа у предмету (решење о супституцији).

Изузетно, Врховни јавни тужилац може образложеним решењем овластити Јавно тужилаштво за организовани криминал да поступа у поједином предмету из надлежности другог јавног тужилаштва ради ефикаснијег вођења поступка или због другог важног разлога.

Надлежни главни јавни тужилац који сматра да је решење из ст. 1. и 2. овог члана неосновано може изјавити приговор органу КОМИСИЈИ из члана 22. овог закона у року од три дана од дана пријема решења.

Приговор се подноси преко главног јавног тужиоца који је донео решење и који је дужан да у року од три дана од дана пријема приговора преиспита своје решење.

Главни јавни тужилац који је донео решење може пре достављања приговора да донесе одлуку којом ставља ван снаге своје решење.

Ако главни јавни тужилац не стави ван снаге своје решење, дужан је да приговор достави органу КОМИСИЈИ из члана 22. овог закона наредног радног дана после истека рока из става 4. овог члана.

Непоступање главног јавног тужиоца у року из става 6. овог члана сматра се дисциплинским прекршајем.

~~Орган из члана 22. овог закона дужан је да донесе образложену одлуку о приговору у року од осам дана од дана пријема приговора. Ако орган не донесе одлуку о приговору у року, сматра се да је решење о супституцији стављено ван снаге, што се евидентира у списима предмета.~~

КОМИСИЈА ИЗ ЧЛАНА 22. ОВОГ ЗАКОНА ДУЖНА ЈЕ ДА ДОНЕСЕ ОБРАЗЛОЖЕНУ ОДЛУКУ О ПРИГОВОРУ У РОКУ ОД ОСАМ ДАНА ОД ДАНА ПРИЈЕМА ПРИГОВОРА. АКО КОМИСИЈА НЕ ДОНЕСЕ ОДЛУКУ О ПРИГОВОРУ У РОКУ, СМАТРА СЕ ДА ЈЕ РЕШЕЊЕ О СУПСТИТУЦИЈИ СТАВЉЕНО ВАН СНАГЕ, ШТО СЕ ЕВИДЕНТИРА У СПИСИМА ПРЕДМЕТА.

Орган КОМИСИЈА из члана 22. овог закона може да одбаци приговор против решења о супституцији као неблагоприятан, усвоји приговор и укине решење о супституцији или одбије приговор као неоснован.

Ако орган КОМИСИЈА из члана 22. овог закона не прихвати приговор против решења о супституцији, надлежни главни јавни тужилац, који је изјавио приговор, дужан је да поступи по решењу о супституцији.

Орган надлежан за одлучивање о приговору против обавезног упутства за рад и поступање у поједином предмету, приговору против решења о супституцији и приговору против решења о деволуцији

Члан 22.

~~О приговору против обавезног упутства за рад и поступање у поједином предмету, приговору против решења о супституцији и приговору против решења о деволуцији одлучује главни јавни тужилац непосредно вишег јавног тужилаштва.~~

~~О приговору против аката из става 1. овог члана које је донео Врховни јавни тужилац одлучује колегијум Врховног јавног тужилаштва на посебној седници затвореној за јавност.~~

КОМИСИЈА ЗА ОДЛУЧИВАЊЕ О ПРИГОВОРУ ПРОТИВ ОБАВЕЗНОГ
УПУТСТВА ЗА РАД И ПОСТУПАЊЕ У ПОЈЕДИНОМ ПРЕДМЕТУ, ПРИГОВОРУ
ПРОТИВ РЕШЕЊА О СУПСТИТУЦИЈИ И ПРИГОВОРУ ПРОТИВ РЕШЕЊА О
ДЕВОЛУЦИЈИ

ЧЛАН 22.

О ПРИГОВОРУ ПРОТИВ ОБАВЕЗНОГ УПУТСТВА ЗА РАД И ПОСТУПАЊЕ У ПОЈЕДИНОМ ПРЕДМЕТУ, ПРИГОВОРУ ПРОТИВ РЕШЕЊА О СУПСТИТУЦИЈИ И ПРИГОВОРУ ПРОТИВ РЕШЕЊА О ДЕВОЛУЦИЈИ ОДЛУЧУЈЕ КОМИСИЈА ВИСОКОГ САВЕТА ТУЖИЛАШТВА КОЈУ ЧИНИ ПЕТ ЧЛАНОВА И ЗАМЕНИКА ЧЛАНОВА ИЗ РЕДА ЈАВНИХ ТУЖИЛАЦА, ОД КОЈИХ СУ ДВА ЧЛАНА И ЗАМЕНИКА ЧЛАНА ИЗ РЕДА ЈАВНИХ ТУЖИЛАЦА ВИШЕГ ЈАВНОГ ТУЖИЛАШТВА, ДВА ЧЛАНА И ЗАМЕНИКА ЧЛАНА ИЗ РЕДА ЈАВНИХ ТУЖИЛАЦА АПЕЛАЦИОНОГ ЈАВНОГ ТУЖИЛАШТВА И ЈЕДАН ЧЛАН И ЗАМЕНИК ЧЛАНА ИЗ РЕДА ЈАВНИХ ТУЖИЛАЦА ВРХОВНОГ ЈАВНОГ ТУЖИЛАШТВА.

ЧЛАНОВЕ И ЗАМЕНИКЕ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА БИРА ВИСОКИ САВЕТ ТУЖИЛАШТВА НА ПЕРИОД ОД ПЕТ ГОДИНА, БЕЗ ПРАВА НА ПОНОВНИ ИЗБОР.

ЧЛАНОВИ И ЗАМЕНИЦИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ СЕ БИРАЈУ НА ОСНОВУ ЈАВНОГ ПОЗИВА, У СКЛАДУ СА УНАПРЕД УТВРЂЕНИМ И ЈАВНО ОБЈАВЉЕНИМ КРИТЕРИЈУМИМА КОЈИ СЕ ОДНОСЕ НА СТРУЧНОСТ, ИСКУСТВО И ПРОФЕСИОНАЛНИ ИНТЕГРИТЕТ.

ЗА ЧЛАНА И ЗАМЕНИКА ЧЛАНА КОМИСИЈЕ МОЖЕ БИТИ ИЗАБРАН ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ КОЈИ ИМА НАЈМАЊЕ ШЕСТ ГОДИНА ИСКУСТВА У ВРШЕЊУ ЈАВНОТУЖИЛАЧКЕ ФУНКЦИЈЕ, КОЈИ У ПОСЛЕДЊИХ ПЕТ ГОДИНА НИЈЕ ПРАВНОСНАЖНО ДИСЦИПЛИНСКИ КАЖЊАВАН И ПРОТИВ КОГА СЕ НЕ ВОДИ ДИСЦИПЛИНСКИ ПОСТУПАК.

ЧЛАН КОМИСИЈЕ НЕ МОЖЕ БИТИ ЧЛАН ВИСОКОГ САВЕТА ТУЖИЛАШТВА ИЛИ ГЛАВНИ ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ.

У ОДЛУЧИВАЊУ НЕ МОЖЕ УЧЕСТВОВАТИ ЧЛАН ИЛИ ЗАМЕНИК ЧЛАНА КОМИСИЈЕ КОЈИ СЕ НАЛАЗИ У НЕПОСРЕДНОМ ХИЈЕРАРХИЈСКОМ ОДНОСУ СА ДОНОСИОЦЕМ АКТА КОЈИ ЈЕ ПРЕДМЕТ ПРИГОВОРА.

КОМИСИЈА У ПОСТУПКУ ОДЛУЧИВАЊА О ПРИГОВОРУ ИСПИТУЈЕ ДА ЛИ ЈЕ ОБАВЕЗНО УПУТСТВО, РЕШЕЊЕ О ДЕВОЛУЦИЈИ ИЛИ РЕШЕЊЕ О СУПСТИТУЦИЈИ ОСНОВАНО И ДОНЕТО У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ.

НАЧИН РАДА И ОДЛУЧИВАЊА У КОМИСИЈИ УРЕЂУЈЕ СЕ АКТОМ ВИСОКОГ САВЕТА ТУЖИЛАШТВА.

О ПРИГОВОРУ ПРОТИВ ОБАВЕЗНОГ УПУТСТВА ЗА РАД И ПОСТУПАЊЕ У ПОЈЕДИНОМ ПРЕДМЕТУ, ПРИГОВОРУ ПРОТИВ РЕШЕЊА О СУПСТИТУЦИЈИ И ПРИГОВОРУ ПРОТИВ РЕШЕЊА О ДЕВОЛУЦИЈИ КОЈЕ ЈЕ ДОНЕО ВРХОВНИ ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ ОДЛУЧУЈЕ КОЛЕГИЈУМ ВРХОВНОГ ЈАВНОГ ТУЖИЛАШТВА НА ПОСЕБНОЈ СЕДНИЦИ ЗАТВОРЕНОЈ ЗА ЈАВНОСТ.

Надлежност Врховног јавног тужилаштва

Члан 31.

Врховно јавно тужилаштво је надлежно да:

- 1) поступа пред Врховним судом, као и пред Уставним судом и другим судом и органом у складу са законом;
- 2) подноси ванредна правна средства у складу са законом;
- 3) прати и усмерава рад јавних тужилаштава, надзире спровођење општих обавезних упутстава и прати и проучава праксу јавних тужилаштава и судова;

~~4) обавља послове међународне сарадње од значаја за јавно тужилаштво, уз сагласност министарства надлежног за правосудје;~~

4) ОСТВАРУЈЕ КОНТАКТ И РАЗМЕЊУЈЕ ИНФОРМАЦИЈЕ И ДОКУМЕНТЕ СА ТУЖИЛАШТВИМА ДРУГИХ ДРЖАВА, МЕЂУНАРОДНИМ ПРАВОСУДНИМ ОРГАНИЗАЦИЈАМА И ДРУГИМ НАДЛЕЖНИМ МЕЂУНАРОДНИМ ТЕЛИМА И ОСТВАРУЈЕ НЕПОСРЕДНУ САРАДЊУ СА НАДЛЕЖНИМ ОРГАНИМА ДРУГИХ ДРЖАВА, У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ И ПОТВРЂЕНИМ МЕЂУНАРОДНИМ УГОВОРОМ;

4А) ЗАКЉУЧУЈЕ ПРОТОКОЛЕ О САРАДЊИ СА ТУЖИЛАШТВИМА ДРУГИХ ДРЖАВА И МЕЂУНАРОДНИМ ПРАВОСУДНИМ ОРГАНИЗАЦИЈАМА, У СКЛАДУ СА ПОТВРЂЕНИМ МЕЂУНАРОДНИМ УГОВОРОМ О ЧЕМУ ПРЕТХОДНО ОБАВЕШТАВА МИНИСТАРСТВО НАДЛЕЖНО ЗА ПРАВОСУЂЕ;

5) врши друге надлежности одређене законом.

План и програм рада јавног тужилаштва

Члан 39.

У руковођењу пословима управе у јавном тужилаштвоу, Врховни јавни тужилац и главни јавни тужилац доносе план и програм рада јавног тужилаштва чија се садржина ближе уређује актом о управи у јавном тужилаштвоу.

План и програм рада садржи одлуку о годишњем распореду послова у јавном тужилаштвоу и одлуку о измени одлуке о годишњем распореду послова у јавном тужилаштвоу. Врховни јавни тужилац или главни јавни тужилац саопштава на колегијуму одлуку о годишњем распореду послова у јавном тужилаштвоу до 1. новембра текуће године.

Јавни тужилац може изјавити приговор против одлуке о годишњем распореду послова у јавном тужилаштвоу или одлуке о измени одлуке о годишњем распореду послова у јавном тужилаштвоу ~~непосредно вишем главном јавном тужиоцу~~ ВИСОКОМ САВЕТУ ТУЖИЛАШТВА, у року од три дана од дана саопштавања распореда на колегијуму јавног тужилаштва или упознавања са годишњим распоредом послова у јавном тужилаштвоу или изменом годишњег распореда послова у јавном тужилаштвоу, ако јавни тужилац из оправданих разлога није присуствовао колегијуму.

Приговор се подноси преко главног јавног тужиоца, који може у складу са поднетим приговором да измени одлуку о годишњем распореду послова.

Ако главни јавни тужилац не усвоји приговор дужан је да приговор, са образложењем за неприхватање приговора, достави ~~непосредно вишем главном јавном тужиоцу~~ ВИСОКОМ САВЕТУ ТУЖИЛАШТВА, у року од три дана од дана пријема приговора.

Непоступање главног јавног тужиоца у року из става 5. овог члана сматра се дисциплинским прекршајем.

~~Непосредно виши главни јавни тужилац дужан је да донесе одлуку о приговору у року од 30 дана од дана достављања приговора. Ако непосредно виши главни јавни тужилац не одлучи о приговору у прописаном року, сматра се да је приговор одбијен. О приговору против одлуке из става 1. овог члана коју је донео Врховни јавни тужилац одлучује колегијум Врховног јавног тужилаштва.~~

ВИСОКИ САВЕТ ТУЖИЛАШТВА ДУЖАН ЈЕ ДА ДОНЕСЕ ОДЛУКУ О ПРИГОВОРУ У РОКУ ОД 30 ДАНА ОД ДАНА ДОСТАВЉАЊА ПРИГОВОРА. АКО ВИСОКИ САВЕТ ТУЖИЛАШТВА НЕ ОДЛУЧИ О ПРИГОВОРУ У ПРОПИСАНОМ РОКУ, СМАТРА СЕ ДА ЈЕ ПРИГОВОР УСВОЈЕН.

Вршилац функције Врховног јавног тужиоца и главног јавног тужиоца

Члан 41.

~~Ако Врховном јавном тужиоцу престане јавнотужилачка функција Врховног јавног тужиоца, Високи савет тужилаштва поставља вршиоца функције Врховног јавног тужиоца, док Врховни јавни тужилац не ступи на јавнотужилачку функцију, а најдуже на једну годину. Исто лице не може бити поново постављено за вршиоца функције Врховног јавног тужиоца.~~

АКО ВРХОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИОЦУ ИЛИ ГЛАВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИОЦУ ПРЕСТАНЕ ЈАВНОТУЖИЛАЧКА ФУНКЦИЈА ВРХОВНОГ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА ИЛИ ГЛАВНОГ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА, ВИСОКИ САВЕТ ТУЖИЛАШТВА ПОСТАВЉА ВРШИОЦА ФУНКЦИЈЕ ВРХОВНОГ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА ИЛИ ГЛАВНОГ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА ДОК ВРХОВНИ ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ ИЛИ ГЛАВНИ ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ НЕ СТУПИ НА ЈАВНОТУЖИЛАЧКУ ФУНКЦИЈУ, А НАЈДУЖЕ НА ЈЕДНУ ГОДИНУ. ИСТО ЛИЦЕ НЕ МОЖЕ БИТИ ПОНОВО ПОСТАВЉЕНО ЗА ВРШИОЦА ФУНКЦИЈЕ ВРХОВНОГ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА, ОДНОСНО ГЛАВНОГ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ИСТОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ.

~~Ако главном јавном тужиоцу престане јавнотужилачка функција главног јавног тужиоца, Високи савет тужилаштва поставља вршиоца функције главног јавног тужиоца, док главни јавни тужилац не ступи на јавнотужилачку функцију, а најдуже на три године. Исто лице може бити поново постављено за вршиоца функције главног јавног тужиоца. Ако Високи савет тужилаштва не постави вршиоца функције главног јавног тужиоца у року од 30 дана од дана престанка јавнотужилачке функције главног јавног тужиоца, непосредно виши главни јавни тужилац одређује вршиоца функције главног јавног тужиоца до одлуке Високог савета тужилаштва о постављењу вршиоца функције главног јавног тужиоца, а најдуже на једну годину.~~

АКО ВИСОКИ САВЕТ ТУЖИЛАШТВА НЕ ДОНЕСЕ ОДЛУКУ О ПОСТАВЉЕЊУ ВРШИОЦА ФУНКЦИЈЕ ВРХОВНОГ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА ИЛИ ГЛАВНОГ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У РОКУ ОД 30 ДАНА ОД ДАНА ПРЕСТАНКА ЈАВНОТУЖИЛАЧКЕ ФУНКЦИЈЕ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА, ВЕЋИНОМ ГЛАСОВА ПРОПИСАНОМ ЗАКОНОМ О ВИСОКОМ САВЕТУ ТУЖИЛАШТВА, ПО ПРОТЕКУ ТОГ РОКА ВИСОКИ САВЕТ ТУЖИЛАШТВА ДОНОСИ ОДЛУКУ О ПОСТАВЉЕЊУ ВРШИОЦА ФУНКЦИЈЕ ВРХОВНОГ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА ИЛИ ГЛАВНОГ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА, АКО ЈЕ ЗА ЊУ ГЛАСАЛО НАЈМАЊЕ ШЕСТ ЧЛАНОВА ВИСОКОГ САВЕТА ТУЖИЛАШТВА, ОД КОЈИХ ЈЕ НАЈМАЊЕ ТРИ ЧЛАНА ИЗ РЕДА ЈАВНИХ ТУЖИЛАЦА И ТРИ ЧЛАНА ИЗ РЕДА ИСТАКНУТИХ ПРАВНИКА, ПРИ ЧЕМУ У ОДЛУЧИВАЊУ НЕ УЧЕСТВУЈУ ЧЛАНОВИ ПО ПОЛОЖАЈУ.

За време вршења функције Врховног јавног тужиоца и главног јавног тужиоца, јавни тужилац је изједначен у правима и обавезама са Врховним јавним тужиоцем, односно главним јавним тужиоцем.

Трајање јавнотужилачке функције главног јавног тужиоца

Члан 62.

Главни јавни тужилац се бира из реда главних јавних тужилаца или јавних тужилаца, односно међу лицима која испуњавају прописане услове за избор на шест година и може НЕ МОЖЕ бити поново биран за главног јавног тужиоца у истом јавном тужилаштву.

Главни јавни тужилац коме јавнотужилачка функција главног јавног тужиоца престане на лични захтев или ако не буде изабран за главног јавног тужиоца у другом јавном тужилаштву, наставља да обавља јавнотужилачку функцију јавног тужиоца коју је обављао пре избора за главног јавног тужиоца.

Ако је за главног јавног тужиоца вишег степена биран главни јавни тужилац или јавни тужилац јавног тужилаштва нижег степена, после престанка јавнотужилачке функције главног јавног тужиоца наставља да обавља

јавнотужилачку функцију јавног тужиоца у јавном тужилаштву вишег степена којим је руководио.

Ако главни јавни тужилац није обављао јавнотужилачку функцију пре избора, после престанка те јавнотужилачке функције, наставља да обавља јавнотужилачку функцију јавног тужиоца у јавном тужилаштву у којем је обављао јавнотужилачку функцију главног јавног тужиоца.

Одлуку о наставку обављања јавнотужилачке функције из ст. 2–4. овог члана доноси Високи савет тужилаштва.

Пре истека времена на који је биран или пре навршења радног века јавнотужилачка функција главном јавном тужиоцу може престати само под условима и из разлога прописаним овим законом.

Привремено упућивање

~~Члан 69.~~

~~Јавни тужилац може из оправданих разлога, уз своју писмену сагласност бити привремено упућен у друго јавно тужилаштво истог или непосредно вишег или непосредно нижег степена најдуже на три године и може бити поново упућен у исто јавно тужилаштво.~~

~~Изузетно од става 1. овог члана јавни тужилац вишег или апелационог јавног тужилаштва може, уз своју писмену сагласност, бити привремено упућен у јавно тужилаштво посебне надлежности на три године и може бити поново упућен у исто јавно тужилаштво.~~

~~Јавни тужилац који се упућује у непосредно више јавно тужилаштво или у тужилаштво посебне надлежности мора испуњавати законом предвиђене услове за избор у јавно тужилаштво у које се упућује.~~

~~Решење о упућивању доноси Високи савет тужилаштва, уз претходно прибављено мишљење главног јавног тужиоца јавног тужилаштва у које се упућивање врши. Решење мора бити образложено.~~

ЧЛАН 69.

ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ МОЖЕ, УЗ СВОЈУ ПИСМЕНУ САГЛАСНОСТ, БИТИ ПРИВРЕМЕНО УПУЋЕН У ДРУГО ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО ИСТОГ ИЛИ НЕПОСРЕДНО НИЖЕГ СТЕПЕНА НАЈДУЖЕ НА ТРИ ГОДИНЕ, БЕЗ МОГУЋНОСТИ ПОНОВНОГ УПУЋИВАЊА У ИСТО ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО. ВИСОКИ САВЕТ ТУЖИЛАШТВА ЈЕДНОМ ГОДИШЊЕ ПОСЕБНО ПРЕИСПИТУЈЕ ПОСТОЈАЊЕ РАЗЛОГА ЗА ПРИВРЕМЕНО УПУЋИВАЊЕ И ДОНОСИ ОБРАЗЛОЖЕНУ ОДЛУКУ О НАСТАВКУ ИЛИ ПРЕСТАНКУ ПРИВРЕМЕНОГ УПУЋИВАЊА.

ИЗУЗЕТНО ОД СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ ВИШЕГ ИЛИ АПЕЛАЦИОНОГ ЈАВНОГ ТУЖИЛАШТВА МОЖЕ, УЗ СВОЈУ ПИСМЕНУ САГЛАСНОСТ, АКО ИСПУЊАВА ЗАКОНОМ ПРОПИСАНЕ УСЛОВЕ ЗА ИЗБОР У ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО У КОЈЕ СЕ ПРИВРЕМЕНО УПУЋУЈЕ, БИТИ ПРИВРЕМЕНО УПУЋЕН У ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО ПОСЕБНЕ НАДЛЕЖНОСТИ НАЈДУЖЕ НА ТРИ ГОДИНЕ, БЕЗ МОГУЋНОСТИ ПОНОВНОГ УПУЋИВАЊА У ИСТО ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО.

ПРИВРЕМЕНО УПУЋИВАЊЕ ВРШИ СЕ ИЗУЗЕТНО ЗБОГ ПОТРЕБЕ ЕФИКАСНОГ ПОСТУПАЊА ЈАВНОГ ТУЖИЛАШТВА, АКО СЕ ТО НЕ МОЖЕ ОБЕЗБЕДИТИ ДРУГИМ ОРГАНИЗАЦИОНИМ МЕРАМА.

ВИСОКИ САВЕТ ТУЖИЛАШТВА РАСПИСУЈЕ ЈАВНИ ПОЗИВ ЗА ПРИВРЕМЕНО УПУЋИВАЊЕ НА ОСНОВУ ОБРАЗЛОЖЕНОГ ПРЕДЛОГА

ГЛАВНОГ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА ЈАВНОГ ТУЖИЛАШТВА У КОМЕ СЕ ПОЈАВИЛА ПОТРЕБА ЗА УПУЋИВАЊЕМ.

РЕШЕЊЕ О УПУЋИВАЊУ ДОНОСИ ВИСОКИ САВЕТ ТУЖИЛАШТВА, УЗ ПРЕТХОДНО ПРИБАВЉЕНО МИШЉЕЊЕ ГЛАВНОГ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА ЈАВНОГ ТУЖИЛАШТВА У КОЈЕ СЕ УПУЋИВАЊЕ ВРШИ И ГЛАВНОГ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА ЈАВНОГ ТУЖИЛАШТВА ИЗ КОЈЕГ СЕ УПУЋИВАЊЕ ВРШИ. РЕШЕЊЕ О УПУЋИВАЊУ МОРА БИТИ ОБРАЗЛОЖЕНО.

РЕШЕЊЕ ИЗ СТАВА 5. ОВОГ ЧЛАНА ВИСОКИ САВЕТ ТУЖИЛАШТВА ДОНОСИ ВЕЋИНОМ ГЛАСОВА ПРОПИСАНОМ ЗАКОНОМ О ВИСОКОМ САВЕТУ ТУЖИЛАШТВА.

АКО ВИСОКИ САВЕТ ТУЖИЛАШТВА НА СЕДНИЦИ НА КОЈОЈ СЕ ОДЛУЧУЈЕ О ДОНОШЕЊУ РЕШЕЊА ИЗ СТАВА 5. ОВОГ ЧЛАНА НЕ ДОНЕСЕ ОДЛУКУ ВЕЋИНОМ ГЛАСОВА ПРОПИСАНОМ У СТАВУ 6. ОВОГ ЧЛАНА, ГЛАСАЊЕ СЕ ЈОШ ЈЕДНОМ ПОНАВЉА НА ИСТОЈ СЕДНИЦИ. У ПОНОВЉЕНОМ ГЛАСАЊУ ОДЛУКА О УПУЋИВАЊУ ЈЕ ДОНЕТА АКО ЈЕ ЗА ЊУ ГЛАСАЛО НАЈМАЊЕ ШЕСТ ЧЛАНОВА ВИСОКОГ САВЕТА ТУЖИЛАШТВА, ОД КОЈИХ ЈЕ НАЈМАЊЕ ТРИ ЧЛАНА ИЗ РЕДА ЈАВНИХ ТУЖИЛАЦА И ТРИ ЧЛАНА ИЗ РЕДА ИСТАКНУТИХ ПРАВНИКА, ПРИ ЧЕМУ У ГЛАСАЊУ НЕ УЧЕСТВУЈУ ЧЛАНОВИ ПО ПОЛОЖАЈУ.

Надлежност колегијума јавног тужилаштва

Члан 128.

Колегијум јавног тужилаштва:

~~1) даје мишљење Високом савету тужилаштва о кандидату за главног јавног тужиоца и јавног тужиоца у свом или непосредно нижем јавном тужилаштву;~~

~~2) брисана~~

~~3) брисана~~

~~4) разматра извештај о извршеном надзору над радом јавног тужилаштва;~~

~~5) разматра питања од значаја за стручно усавршавање и организацију јавног тужилаштва;~~

~~6) врши и друге послове у складу са актом о управи у јавном тужилаштву.~~

Члан 128.

КОЛЕГИЈУМ ЈАВНОГ ТУЖИЛАШТВА:

1) ДАЈЕ МИШЉЕЊЕ ВИСОКОМ САВЕТУ ТУЖИЛАШТВА О КАНДИДАТУ ЗА ГЛАВНОГ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА И ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У СВОМ ИЛИ НЕПОСРЕДНО НИЖЕМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ;

2) ДАЈЕ МИШЉЕЊЕ О ПРЕДЛОГУ ИЗВЕШТАЈА О РАДУ ЈАВНОГ ТУЖИЛАШТВА ЗА ПРЕТХОДНУ ГОДИНУ;

3) ДАЈЕ МИШЉЕЊЕ О ПРЕДЛОГУ ПЛАНА И ПРОГРАМА РАДА ЈАВНОГ ТУЖИЛАШТВА ЗА НАРЕДНУ ГОДИНУ;

4) РАЗМАТРА ИЗВЕШТАЈ О ИЗВРШЕНОМ НАДЗОРУ НАД РАДОМ ЈАВНОГ ТУЖИЛАШТВА;

5) РАЗМАТРА ПИТАЊА ОД ЗНАЧАЈА ЗА СТРУЧНО УСАВРШАВАЊЕ И ОРГАНИЗАЦИЈУ ЈАВНОГ ТУЖИЛАШТВА;

6) ВРШИ И ДРУГЕ ПОСЛОВЕ У СКЛАДУ СА АКТОМ О УПРАВИ У ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ.

**ИЗЈАВА О УСКЛАЂЕНОСТИ ПРОПИСА
СА ПРОПИСИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ**

1. Овлашћени предлагач прописа: Влада

Обрађивач: Министарство правде

2. Назив прописа

Предлог закона о изменама и допунама Закона о јавном тужилаштву

Draft Law on amendments to the Law on the public prosecutor's office

3. Усклађеност прописа са одредбама Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Споразум),:

а) Одредба Споразума која се односе на нормативну садржину прописа,

Наслов VII. – ПРАВОСУЂЕ, СЛОБОДЕ И БЕЗБЕДНОСТ, у оквиру којег је члан 80 - Јачање институција и владавине права

б) Прелазни рок за усклађивање законодавства према одредбама Споразума,

Одредбама Споразума није дат посебан рок за усклађивање, већ се усклађивање врши у складу са општим роком у складу са чланом 72. Споразума.

в) Оцена испуњености обавезе које произлазе из наведене одредбе Споразума,

У потпуности испуњава.

г) Разлози за делимично испуњавање, односно неиспуњавање обавеза које произлазе из наведене одредбе Споразума,

д) Веза са Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније.

/-

4. Усклађеност прописа са прописима Европске уније:

а) Навођење одредби примарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,

б) Навођење секундарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,

в) Навођење осталих извора права Европске уније и усклађеност са њима,

г) Разлози за делимичну усклађеност, односно неусклађеност,

д) Рок у којем је предвиђено постизање потпуне усклађености прописа са прописима Европске уније.

- /

5. Уколико не постоје одговарајуће надлежности Европске уније у материји коју регулише пропис, и/или не постоје одговарајући секундарни

извори права Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност треба образложити ту чињеницу. У овом случају, није потребно попуњавати Табелу усклађености прописа. Табелу усклађености није потребно попуњавати и уколико се домаћим прописом не врши пренос одредби секундарног извора права Европске уније већ се искључиво врши примена или спровођење неког захтева који произилази из одредбе секундарног извора права (нпр. Предлогом одлуке о изради стратешке процене утицаја биће спроведена обавеза из члана 4. Директиве 2001/42/ЕЗ, али се не врши и пренос те одредбе Директиве).

- Не постоје прописи Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност.

6. Да ли су претходно наведени извори права Европске уније преведени на српски језик?

- /

7. Да ли је пропис преведен на неки службени језик Европске уније?

- Да, на енглески језик

8. Сарадња са Европском унијом и учешће консултаната у изради прописа и њихово мишљење о усклађености.

Народна скупштина усвојила је у јануару месецу 2026. године Закон о измени Закона о судијама, Закон о изменама и допунама Закона јавном тужилаштву, Закон о изменама и допунама Закона о организацији и надлежности државних органа за борбу против високотехнолошког криминала и Закон о изменама Закона о Високом савету тужилаштва, које је предложио народни посланик др Угљеша Мрдић. Након усвајања наведених закона дана 10. фебруара 2026. године, Народна скупштина је затражила хитно мишљење Европске комисије за демократију путем права Савета Европе (Венецијанска комисија), са захтевом да се оцени усклађеност предметних закона са стандардима Савета Европе. Венецијанска комисија је на пленарном заседању одржаном 12. јуна 2026. године, усвојила Мишљење о предметним законима.